

Sygn. akt V KK 275/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 września 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Małgorzata Gierszon (sprawozdawca)

SSN Jacek Sobczak

Protokolant Katarzyna Wełpa

w sprawie **L. W.**

ukaranego z art. 43¹ ust. 2 ustawy z dn. 26 października 1982r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j.Dz.U. z 2012r., poz.1356)

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu w trybie art. 535 § 5 kpk

w dniu 3 września 2015 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść ukaranego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w Ż.

z dnia 9 stycznia 2015 r.,

uchyla zaskarżony wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze i w tym zakresie sprawę przekazuje Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem nakazowym z dnia 9 stycznia 2015 r., Sąd Rejonowy obwinionego L. W. uznał za winnego tego, że: w dniu 20 września 2014 r. ok. godz. 21 w L. w rejonie sklepu F. usiłował spożyć alkohol w miejscu objętym zakazem, tj. wykroczenia z art. 43¹ ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w

trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (t.j. Dz. U. z 2012 r., poz. 1356; dalej zwaną ustawą o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmu) i za to na podstawie tego przepisu w zw. z art. 20 § 1 k.w. wymierzył mu karę jednego miesiąca ograniczenia wolności, zobowiązując go w tym czasie, na podstawie art. 20 § 2 pkt 2 k.w. w zw. z art. 21 § 1 k.w. do wykonania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin.

Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 10 marca 2015 r., nie był zaskarżony.

W dniu 17 lipca 2015 r. do Sądu Najwyższego wpłynęła kasacja od tego wyroku sporządzona przez Prokuratora Generalnego.

Prokurator Generalny zaskarżył ten wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na korzyść ukaranego i zarzucił temu orzeczeniu:

rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie przepisu prawa materialnego, a mianowicie art. 43¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi polegające na wymierzeniu obwinionemu kary 1 miesiąca ograniczenia wolności, podczas gdy przepis ten przewiduje wyłącznie karę grzywny i wniósł o uchylenie wyroku w zaskarżonej części oraz przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja jest w sposób oczywisty zasadna.

Zaskarżony nią wyrok wydano z rażącą obrazą prawa materialnego, tj. art. 43¹ ust. 2 ustawy o trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, co z racji na charakter tego uchybienia miało istotny wpływ na treść zaskarżonego wyroku. W następstwie tego uchybienia doszło do wymierzenia wobec ukaranego za przypisany mu czyn kary, którą ustawa za tego rodzaju wykroczenie nie przewiduje.

Zgodnie z treścią wspomnianego art. 43¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi jedyną karą przewidzianą za to wykroczenie jest kara grzywny.

Sąd zatem – chcąc respektować treść sankcji tego przepisu – nie mógł wymierzyć ukaranemu za zarzucane mu wykroczenie kary ograniczenia wolności. Czyniąc to jednak tym samym rażąco uchybił temu przepisowi prawa materialnego, co miało wspomniany oczywisty wpływ na treść zaskarżonego wyroku.

Sąd należało uznać zasadność rozpoznawanej kasacji i uwzględnić zawarty w niej wniosek o uchylenie zaskarżonego wyroku w części orzeczenia o karze i przekazanie sprawy w tym zakresie do ponownego rozpoznania do Sądu Rejonowego .

Sąd ten rozstrzygając w sprawie po raz kolejny – w wspomnianym zakresie – uwzględni powyższe uwagi i wnioski.

Z tych wszystkich względów orzeczono jak wyżej.